

Nr ŻNG.8361.358.2018

Wysłano dnia2019...03- 18

DECYZJA Nr 20 /2019

Na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 oraz ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2164, z późn. zm.) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy **Firma Handlowo Usługowa Kradec, K. Dec i N. Krawczyk Spółka jawna**, ul. Fryderyka Kremsera 1A, 45-533 Opole, NIP 7560006651, **karę pieniężną w wysokości 10 000 zł** (słownie złotych: dziesięć tysięcy 00/100), z tytułu wprowadzenia do obrotu 2 partii produktów rybnych wartości 1 673 zł zafałszowanych, z uwagi na zawyżoną zawartość glazury w stosunku do deklaracji w oznakowaniu opakowań oraz niewłaściwe cechy organoleptyczne.

Uzasadnienie

W dniach 27, 28, 29 i 30.11.2018 r. inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej *Opolskim WIiH*, na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli Nr ŻNG-334/2018 z dnia 26.11.2018 r., przeprowadzili kontrolę w Hurtowni Kradec przy ul. Fryderyka Kremsera 1A w Opolu, w której Firma Handlowo – Usługowa Kradec, K. Dec i N. Krawczyk Spółka jawna, ul. Fryderyka Kremsera 1A, 45-533 Opole, zwana dalej *Stroną* prowadzi działalność gospodarczą.

Kontrola została przeprowadzona w obecności współnika spółki Krzysztofa Deca w oparciu o następujące przepisy:

- art. 3 ust. 1, 2, 3 rozporządzenia (WE) Nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L z 2004 r. Nr 165 str. 1, z późn. zm.);
- art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2164, z późn. zm.) zwanej dalej *ustawą o jakości handlowej*, w związku z art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 1930, z późn. zm.) zwanej dalej *ustawą o Inspekcji Handlowej*;
- art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 *ustawy o Inspekcji Handlowej*.

W toku kontroli inspektorzy pobrali do badań laboratoryjnych próbki z 2 partii produktów rybnych:

- Filety z mintaja bez skóry z dodatkiem wody, pojedynczo mrożone, glazurowane o wartości 1018,50 zł, oznaczone datą minimalnej trwałości „najlepiej spożyć przed: 03.2020 i numerem partii 180621005J, wyprodukowane przez: Dalian Fukua Foodstuffs CO, LTD. Xiaogushan Village, Wulu Town, Zhuanghe City, Dalian China, importowane przez CDS Europe Sp. z o.o., ul. Sprzymierzonych 16A, 14-400 Pasłęk, zwane dalej *filetami z mintaja*;

- Mrożone filety z pangii sum z wodą dodaną, glazurowane bez skóry o wartości 654,50 zł, oznaczone datą minimalnej trwałości „najlepiej spożyć przed: 10.08.2020 i kodem produkcyjnym SC-HS-EUR-18012, importowane przez Eurofish Sp. z o.o., ul. Władysława IV 1, 70-651 Szczecin, zwane dalej *filetami z pangii*.

Czynności związane z pobraniem próbek inspektorzy udokumentowali w Protokole pobrania próbek nr 25 z dnia 27.11.2018 r., a następnie przekazali próbki do Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Kielcach, ul. H. Sienkiewicza 76, 25-501 Kielce.

Wyniki badań udokumentowane w sprawozdaniach z badań nr 456 i 457 z dnia 11.12.2018 r., wykazały wyższą zawartość glazury oraz niewłaściwe cechy organoleptyczne w obu badanych próbkach ryb, a mianowicie:

- *filety z mintaja* – badania wykazały zawartość glazury 42% przy deklaracji w oznakowaniu opakowań 35% oraz niewłaściwe cechy organoleptyczne: po rozmrożeniu tekstura miękka do mazistej – niewłaściwa, po ugotowaniu: zapach osłabiony, smak – pusty, bez wyczuwalnego smaku ryby – niewłaściwy, tekstura – rozpadająca się, papkowata – niewłaściwa.
- *filety z pangii* – badania wykazały zawartość glazury 29% przy deklaracji w oznakowaniu opakowań 20% oraz niewłaściwe cechy organoleptyczne: po ugotowaniu: smak – słony, osłabiony – niewłaściwy.

W dniach 19 i 20.12.2018 r., na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli Nr ŻNG-358/2018 z dnia 17.12.2018 r., inspektorzy przeprowadzili ponownie czynności w Hurtowni Kradec, ul. Fryderyka Kremsera 1A, 45-533 Opole. W toku kontroli zapoznali współnika spółki [REDAKTOWANE] z wynikami badań laboratoryjnych oraz pouczyli o prawie do zbadania próbek kontrolnych kwestionowanych wyrobów. [REDAKTOWANE] w dniu 20.12.2018 r. złożył oświadczenie, iż uznaje wyniki badań laboratoryjnych przedłożonych w trakcie kontroli i nie będzie badał próbek kontrolnych ryb mrożonych.

Mając na uwadze stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości *Opolski WIIH* pismem z dnia 18.02.2019 r. zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej z art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej. *Strona* została także poinformowana, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, przysługuje jej na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), prawo do zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych materiałów i dowodów oraz zgłoszonych żądań. Ponadto *Opolski WIIH* zwrócił się do *Strony* z żądaniem okazania dokumentów dotyczących wielkości obrotów i przychodu osiągniętych w 2017 roku.

Strona skorzystała z przysługującego prawa i w piśmie z dnia 28.02.2019 r. wyjaśniła, iż objęte kontrolą produkty zostały wcześniej skontrolowane przez Wojewódzki Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w Szczecinie i dopuszczone do obrotu krajowego bez zastrzeżeń podczas kontroli granicznej w porcie rozładunku. Ponadto *Strona* poinformowała, że podane w oznakowaniu zawartości glazury dotyczą całego opakowania zbiorczego o masie 5 kg. *Strona* zaznaczyła, że filety glazurowane są ręcznie dlatego mogą mieć różną zawartość glazury, jednak średnia glazura dla *filetów z mintaja* to 35%, a *filetów z pangii* to 20%. W załączeniu do niniejszego pisma *Strona* przekazała Bilans sporządzony na dzień 31.12.2017 r. oraz Rachunek zysków i strat sporządzony za okres 01.01.2017 – 31.12.2017.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L z 2002 r. Nr 31, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem nr 178/2002*, podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze zapewniają na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji zgodność żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Art. 8 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. Urz. UE L z 2011 r. Nr 304, str. 18, z późn. zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem nr 1169/2011* wskazuje, iż podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych. Ponadto w myśl art. 8 ust. 5 *rozporządzenia nr 1169/2011* podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione.

Z przytoczonych przepisów wynika, iż niedopełnienie obowiązków wynikających z prawa żywnościowego leży po stronie kontrolowanego przedsiębiorcy, który powinien stosować obowiązujące normy w tym zakresie. Należy zauważyć, że wymogi prawa żywnościowego dotyczące jakości handlowej odnoszą się do żywności oferowanej konsumentom, dlatego też zapewnienie zgodności z tymi wymaganiami spoczywa na każdym podmiocie działającym na rynku spożywczym i jest obowiązkowe na każdym etapie handlu. W przedmiotowej sprawie podmiotem, który wprowadził zakwestionowane produkty do obrotu, jest *Strona*.

Artykuł 9 *rozporządzenia nr 1169/2011* zawiera wykaz danych szczegółowych, których podanie jest obowiązkowe w oznakowaniu produktów. Dotyczy to m. in. ilości netto żywności o czym stanowi art. 9 ust. 1 lit. e *rozporządzenia nr 1169/2011*. Ilość netto danego środka spożywczego jest wyrażana zgodnie z art. 23 *rozporządzenia nr 1169/2011*, który w swej treści odsyła do załącznika IX, który w pkt 5 w zdaniu drugim stanowi, iż w przypadku gdy środek spożywczy został glazurowany, deklarowana masa netto tego środka podawana jest z wyłączeniem glazury.

W myśl art. 7 ust. 1 lit. a *rozporządzenia nr 1169/2011*, informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać konsumenta w błąd, co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji. Ponadto art. 7 ust. 2 *rozporządzenia nr 1169/2011* stanowi, że informacje na temat żywności muszą być rzetelne, jasne i łatwe do zrozumienia dla konsumenta.

W myśl art. 4 ust. 1 *ustawy o jakości handlowej* wprowadzane do obrotu artykuły rolno – spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące

tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Powyższy przepis obliguje zatem do przestrzegania jakości handlowej środków spożywczych nie tylko w zakresie unormowanym w przepisach prawa, ale również w oparciu o wszelkie informacje zawarte na opakowaniu, zadeklarowane przez producenta.

Zgodnie z art. 3 pkt 10 lit. c *ustawy o jakości handlowej* artykuł rolno-spożywczy zafałszowany to produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów finalnych, w szczególności jeżeli w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, **zawartości netto** lub klasy jakości handlowej.

Jak wynika z art. 3 pkt 5 *ustawy o jakości handlowej*, przez jakość handlową należy rozumieć cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Mając na uwadze powyższe *Opolski WIIH* uznał, iż wprowadzone do obrotu produkty rybne spełniają definicję artykułu rolno-spożywczego zafałszowanego, ponieważ w ich oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie zawartości netto ryby bez glazury, a ponadto badania laboratoryjne wykazały niewłaściwe cechy organoleptyczne (niewłaściwą teksturę, smak i zapach oraz słony, osłabiony smak) co w istotny sposób narusza interesy konsumentów finalnych.

Artykuł 17 ust. 2 *rozporządzenia nr 178/2002* nakłada na Państwa Członkowskie obowiązek wprowadzenia zasad dotyczących środków i kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego, przy czym kary te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. W polskim ustawodawstwie odpowiedzialność karno-administracyjna za wprowadzenie do obrotu artykułów zafałszowanych została określona w art. 40a ust. 1 pkt 4 *ustawy o jakości handlowej*. Zgodnie z ww. przepisem podmiot wprowadzający do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafałszowane podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1 000 zł.

Należy podkreślić, że dla zastosowania powyższej sankcji nie jest wymagane przypisanie winy podmiotowi wprowadzającemu do obrotu produkt zafałszowany. Przytoczony przepis jest wyrazem odpowiedzialności administracyjnej, która ma charakter obiektywny, a więc za sam fakt zachowania naruszającego taki przepis. Jak wskazywał Trybunał Konstytucyjny w szeregu orzeczeń, m. in. w wyroku z dnia 7 lipca 2009 r., sygn. akt K 13/08, cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest założenie stosowania jej automatycznie względem podmiotu ponoszącego odpowiedzialność obiektywną za naruszenie ustawowych przepisów. Sankcja administracyjna ma przede wszystkim funkcję prewencyjną, co nie wyłącza również jej charakteru dyscyplinująco-represyjnego, stąd umocowanie organów administracji publicznej do nakładania kar pieniężnych (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 lipca 2012 r., sygn. akt. II GSK 917/11).

W myśl art. 40a ust. 5 *ustawy o jakości handlowej*, *Opolski WIIH*, ustalając wysokość kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu zafałszowanych artykułów rolno-spożywczych, uwzględnił stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

Opolski WIIH ocenił **stopień szkodliwości czynu** polegającego na wprowadzeniu do obrotu produktów rybnych mrożonych glazurowanych zawierających wyższą ilość glazury niż deklarowana w oznakowaniu. Glazura to cienka warstwa lodu, którą pokryta jest ryba. Glazurowanie ryb stosuje się w celu przedłużenia ich trwałości. Producenci przetworów rybnych oznaczają zawartość glazury na opakowaniach produktów, a obowiązkiem sprzedawców jest uwidocznienie tej informacji dla konsumentów w miejscu sprzedaży. Oferowanie do sprzedaży *filetów z mintaja i filetów z pangii* z większą zawartością glazury w znaczny sposób naruszało interes konsumentów, którzy dokonując zakupu faktycznie otrzymywali mniejszą ilość ryb niż wynikało z oznakowania produktów. Dodatkowo zakwestionowane produkty rybne miały niewłaściwe cechy organoleptyczne takie jak smak, zapach i tekstura mięsa.

Naruszenie interesów i praw konsumentów następuje poprzez nieprzestrzeganie przepisów określających jakość handlową, a także nierzetelne informowanie w oznakowaniu o cechach czy właściwościach produktu, których w rzeczywistości on nie posiada lub posiada, ale na poziomie innym niż deklarowany. Konsument podejmując decyzję o zakupie kieruje się przede wszystkim informacjami zamieszczonymi w oznakowaniu produktu. Jednym z podstawowych praw konsumentów jest prawo do bezpieczeństwa ekonomicznego, którego częścią składową jest możliwość świadomego podejmowania decyzji w zakresie dokonywania wyboru produktów spożywczych. *Strona* jako profesjonalista działający na rynku artykułów rolno-spożywczych ma obowiązek znajomości przepisów prawa żywnościowego i powinna dołożyć wszelkich starań, aby kierować na rynek produkty o właściwej jakości. Obowiązek zapewnienia zgodności artykułów rolno-spożywczych z wymaganiami prawa żywnościowego w zakresie jakości handlowej spoczywa na każdym podmiocie działającym na rynku spożywczym, także na etapie handlu hurtowego. Zatem *Strona*, jako przedsiębiorca działający na rynku obrotu artykułami rolno-spożywczymi, powinna dołożyć wszelkich starań aby, właściwie zabezpieczyć interes konsumentów.

Przy ustalaniu wysokości sankcji *Opolski WIIH* ocenił **zakres naruszenia**. Kwestionowane wyroby zostały wprowadzone do obrotu z naruszeniem art. 4 ust. 1 *ustawy o jakości handlowej*. *Opolski WIIH* uznał, iż nierzetelne informowanie w oznakowaniu produktu o zawartości glazury godzi w interes konsumenta oraz narusza obowiązek zapewnienia zgodności oferowanych środków spożywczych z wymogami prawa żywnościowego. Wymogi dotyczące rzetelnego informowania o właściwościach środków spożywczych wynikają zarówno z przepisów *ustawy o jakości handlowej* jak również z przepisów prawa unijnego i ustawodawca nie przewiduje możliwości zwolnienia podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze z wypełniania tych obowiązków.

Ponadto *Opolski WIIH* ocenił **dotychczasową działalność Strony** uznając, że nie stanowi ona okoliczności zaostrzającej wymiar kary, gdyż jest to pierwszy stwierdzony przez *Opolski WIIH* przypadek wprowadzenia przez *Stronę* do obrotu artykułów rolno-spożywczych zafałszowanych.

Kolejną przesłanką, którą *Opolski WIIH* wziął pod uwagę jest **wielkość obrotów i przychodu Strony**. Przesłanka ta określa pozycję przedsiębiorcy na rynku oraz pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości, przyczyniając się do urzeczywistnienia funkcji prewencyjnej kary. *Opolski WIIH* uwzględnił informacje o wysokości przychodu przekazane przez *Stronę* w toku postępowania administracyjnego.

Ostatnią przesłanką, którą *Opolski WIIH* wziął pod uwagę przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej jest **wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych**. *Strona* wprowadziła do obrotu handlowego łącznie 220 kg kwestionowanych produktów rybnych o łącznej wartości

1 673 zł. Wartość ta jest znaczna i ma wpływ na podwyższenie wysokości sankcji administracyjnej.

Ponadto *Opolski WIIH* uwzględnił stanowisko *Strony* zawarte w piśmie z dnia 28.02.2019 r. *Strona* będąc hurtownikiem sprzedaje ryby odbiorcom detalicznym, którzy następnie sprzedają produkty rybne konsumentom finalnym „luzem” bez opakowań jednostkowych. Jeżeli deklarowana zawartość glazury dotyczy całego opakowania zbiorczego, a poszczególne filety mogą mieć różną zawartość glazury, to w konsekwencji konsument finalny, nabywając pojedyncze filety otrzymuje produkt o innej zawartości glazury niż deklarował producent (większej lub mniejszej). *Opolski WIIH* po przeanalizowaniu wyjaśnień *Strony* podtrzymuje swoje stanowisko w zakresie wprowadzenia do obrotu 2 partii produktów rybnych zafałszowanych.

W myśl przytoczonego art. 40a ust. 1 pkt 4 *ustawy o jakości handlowej* maksymalna wysokość kary mogłaby wynieść 10% przychodu osiągniętego przez *Stronę* w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary. *Opolski WIIH* po uwzględnieniu powyższych ustaleń faktycznych i prawnych oraz po dokonaniu oceny przesłanek wpływających na wysokość kary pieniężnej uznał, iż kara w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń oraz spełnia swoją funkcję prewencyjną.

W związku z powyższym *Opolski WIIH* wymierza karę jak w sentencji decyzji.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 *ustawy o jakości handlowej* karę pieniężną, stanowiącą dochód budżetu państwa, *Strona* zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer **39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP** Oddział Okręgowy Opole **w terminie 30 dni** od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Paweł Nakonieczny
Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) od niniejszej decyzji *Stronie* przysługuje odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Mickiewicza 1, 45-367 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Na podstawie z art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.

3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.) w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez Stronę postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a Stronie nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
5. W myśl art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno- spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2164, z późn. zm.) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.).
6. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. Firma Handlowo – Usługowa Kradec K. Dec i N. Krawczyk Spółka jawna
ul. Fryderyka Kremsera 1A
45-533 Opole
2. Wydż. BA w/m
3. a/a

JG